

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי מנשה גבאי ז"ל

בן שמחה וחיאבי

נולד בירושלים

בתאריך י"ז באדר א' תשי"א, 23/2/1951

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1969

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ח בתשרי תשל"ד, 24/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 1 קבר: 6

הותיר אחריו הורים, שני אחים ושתי אחיות

בן 22 בנופלו

קורות חיים

מנשה, בנם בכורם של חיאבי ושמחה, נולד ביום י"ז באדר א' תשי"א (23.2.1951) בירושלים. הוא למד ארבע שנים בבית-הספר היסודי-דתי "מגן דוד" שבמרכז הבירה, וסיים את לימודיו היסודיים בבית-הספר הדתי "ענף החיים". אחרי-כן המשיך בלימודים על-יסודיים בבית-הספר התיכון הדתי "הימלפרב", וסיים בהצטיינות את לימודיו, חרף מצבה הכלכלי הקשה של המשפחה והעדר נוחות אותה יבקש תלמיד. הרצינות שיחס מנשה ללימודיו היתה מן המופלאות בעיני הוריו ומוריו גם יחד. נער שקט, נבון וחרוץ היה מנשה, הוא שקד על לימודיו ועשה בהם חיל. כתלמיד בבית-הספר היסודי, ויתר על משחקי הילדים לטובת הכנת שיעורי הבית כראוי. גם בבית-הספר התיכון הצטיין בלימודיו והיה אהוד

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

על מוריו. פעמים אחדות לא השיגה יד הוריו לקנות לו את ספרי הלימוד. קשיים משפחתיים וקשיי פרנסה העיקו על נפשו של מנשה, אך בזכות התמדתו בלימודים ומאמציו הרציניים לרכוש דעת, הצליח להתגבר על כל המכשולים. כשסיים מנשה בהצטיינות את לימודיו התיכוניים בקיץ תשכ"ט, הציע לו מנהל בית ספרו להמשיך מיד את לימודיו בבית המדרש למורים בירושלים. חבר המורים, ובראשו המנהל, נתנו בידי מנשה מכתב המלצה חם, אך מנשה טען, שלא יוכל להמשיך את לימודיו בטרם מילא את חובתו לצה"ל. נער ישר ובעל מצפון היה, ומודע לחובתו של כל נער בוגר בישראל. גם בבית הוריו התגלו מידותיו הטובות של מנשה והוא סייע למשפחתו בעצה ובמעש וטיפול באחיו ובאחיותיו. מנשה היה פעיל בתנועת הנוער "בני עקיבא", וראה בה מסגרת מופת לשילוב פעילות חברתית ושמירת מצוות. הוא השתתף בטיולים שנערכו מטעם התנועה והרבה בפעילות ספורטיבית, גם בתנועה וגם מחוצה לה. כמו-כן הצטיין במשחק הכדורסל ולא החמיץ הזדמנות להשתתף במשחק ידידותי או בתחרות מטעם מועדון השכונה. בשעות הפנאי עסק במלאכת עץ. הוא אהב ליצור דגמים ומבנים מעץ והכין דגם מוקטן של הכותל המערבי, עוד בטרם שוחרר הכותל על-ידי צה"ל במלחמת ששת הימים. מנשה היה בחור נבון ואחראי, נער נאה בעל עיניים כחולות עירניות, מקור גאוה ושמחה להוריו.

מנשה גויס לצה"ל בשלהי יולי 1969 והתנדב לנח"ל. לדבריו, הנח"ל הוא המשך ישיר לפעילות במסגרת התנועה הדתית של "בני עקיבא". לדעתו היה השירות במסגרת הנח"ל שילוב של עבודת-כפיים ברוכה, אחיזת נשק ושמירת מסורת. לאחר סיום הטירונות השתלם בקורס צניחה וזכה לענוד כנפי צנחן. במרוצת שירותו הצבאי השתלם בקורס רגמים ובקורס מקצועות טנק, ועשה זמן מה בקיבוץ "עין צורים" הסמוך לאשקלון. כבר בתקופת שירות החובה טעם את טעם המלחמה. בימי מלחמת ההתשה שירת תקופה מסוימת על גדות תעלת סואץ, וחזה מבשרו את אימת הקרב. הוא היה חייל מסור ואחראי, ובהתנהגותו הצייתנית שימש דוגמא לחיילי היחידה.

בקיץ 1972, כשהשתחרר מהשירות הסדיר, הוצעה לו עבודה במקומות אחדים. אנשים שהטיבו להכירו וידעו את מעלותיו, בקשו להעסיקו אצלם. מנשה שקל כל הצעה לגופה ודחה את כולן בעדינות האופיינית לו. חרף קשיים כלכליים בחר לשוב ולהקדיש את זמנו ללימודים ונכנס ללמוד בבית המדרש למורים על-שם ליפשיץ בירושלים. הוא חלם להיות

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מורה בישראל וזכה להגשים את חלומו עוד בתקופת לימודיו, כשהורה שיעורי-עזר בהתנדבות בבית-הספר "ענף החיים", מקום שם למד בילדותו. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים היו מנשה ובני משפחתו בעיצומה של תענית היום הקדוש. לעת ערב התדפק מחלק הצווים על דלת ביתה של משפחת גבאי. מנשה נשלח לחזית הדרום, השתתף בקרבות על "החווה הסינית" והיה עם הכוחות שחצו את התעלה אל תוך מצרים. ביום כ"ח בתשרי תשל"ד (24.10.1973), נפל מנשה בקרב על העיר סואץ והובא למנוחת-עולמים בהר-הרצל. השאיר אחריו אב, אם, שני אחים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד יחידתו: "רב-טוראי מנשה שירת ביחידתנו כטען-קשר. הוא הוכיח עצמו כאיש מקצוע מעולה, אמיץ ומסור, היה מקובל ואהוד על חיילי היחידה ובלט ברצונו לעזור לחבריו".

קורות ח"ו של מנשה הי"ד

מנשה נולד בירושלים בשנת תשי"א, בן בכור למשפחה בת שבעה נפשות.

את השכלתו הראשונית יכש מנשה בבית-הספר הממלכתי-צבאי "מגן-דוד" בשכונת ממנה-יהודה בירושלים. שם למד עד גיל תשע. לאחר שהמשפחה עברה להתגורר בשכונת בקעה שבירושלים, עבר מנשה ללמוד בבית-הספר הממלכתי-צבאי "ערל-החיים" להשכונת.

גם בבית-הספר "מגן-דוד" ואם בכיתה"ס "ערל-החיים" התבלט מנשה בשקיפתו ללימודיו. לאו היה זוכר כלל בלתי מההורים כדי להכין את סלוני-הבית. לכה היה צדו מבין אחיו למנשה. כבר אז נודע מנשה בתבונתו לעצור את המידים אחרים בכיתה, ואשר לא הבין את החומר שלמד בכיתה. בהיותו בכיתה ז' או' בבית-הספר "ערל-החיים" התקט מנשה על-ידי אחיו, שהכירוהו כחלמי' מצטיין, לעצור את המידים בכיתת הנמוכות בשלילת אחר-הצהר"ס. מנשה נענה ליכך, על-אף שבכך "נעלמו" ממנו שעות סגול' בבית.

2

בסימא את בית-הספר היסודי-הואלף בסניו, ע"י מחנכו,
רהמשיך את לימודיו הת'כונים בבית-הספר הדתי
"הימלפרב" - שהשונת בית-דן בירושלים. כבר אז
אלו לו מחנכו שהלא-אנשה-צריך להילת מונה.

בסימא את ביה"ס התוכן "הימלפרב", עמדה בסני
אנשה השלמה-הלאם להתגייס מיז רצה"א או שלמא
רהמשיך בבית-המדרש רמליים "לייטשיל". שכן מניו,
ובמיתד מחנכו רוצו לו אנשה רהמשיך רמליו בבית
המדרש רמליים, שכן, הם ראו במנשה מנה אשת'ז
בלי שלם ססקות. הם הבטיחו לו שבהאוצותיהם צה"ל
יבחר את השירת הצבאי.

אנשה התליט רוצת קוצם רשירות ססיר בצע"ל,
באוגרו יישי יקצם רמלא את חובתי ובלתי כאלצה
המדינה."

אם כן, בצבאו התלמה אנשה כמתנדב וטזיל שאחפ
רעזיק רלם-זאנז. הוא התגייס לנח"ל מוצנח. והגיע
רשע"ל (שירות רללא תלום) בקיבוץ "עין-צוריים",
של השלם בח"י מחלקת הנח"ל בצבונה ובתפקידים
צבאיים.

ובין יש להביא קטע קטן מדברי ההספד
ש' חבריו לצבא :

"... והמינה הגדולה של מנשה היא - טוב הלב, התמלול
לנו שכולם זוכרים אותה במשק. אהיוני' אלו י'
שבאת' מה שהמו זכר מנשה היא טוב הלב,
הנכונות לעזור תמיד בעבודה..."

במתנת השנה האחרונה לפני שחורו, עבר מנשה
הסבה לחראש' .

עם שחורו מצה"ל, עזב את המשק והחליט להכנס
לסמינר רמורים יי' יפשי"ל .

מנשה הספיק ללמוד רק תוצט אלו בסמינר .
השחמה - השחמה יום כיפור - לקחה מהמשפחה את
בנה הדכור, השחמה שבמשפחה, - ומילדי ונערי ישראל -
מילה מצוין לעתיד .

הולדת יקרה, חברים

בפעם הראשונה אני מנסה

כדי להפיק את המיטב של כל החברים
שאלו. יקרה אם צמח תמיד וצמיח את המילה
של המשפחה, שבת, ויבנה קשר מלאב. זה
קשה מכיון שאני לא רוצה אף פעם להיפרד
אלו ואת אף אף, רמת השפה, צמיח
את המילה של המילה אתי וצמיח, אהב, אהב
מחשבות ומחשבות אף אף, אהב, אהב
והתחלה את המילה אתי וצמיח אף
יק אהב אתי.

קו אהב אתי וצמיח אתי, אהב אתי
אף אהב אתי וצמיח אתי וצמיח אתי

אף אהב אתי וצמיח אתי וצמיח אתי
אף אהב אתי וצמיח אתי וצמיח אתי

משה בן אהרן
 אהרן בן אהרן

אהרן בן אהרן
 אהרן בן אהרן

אהרן בן אהרן
 אהרן בן אהרן

אהרן בן אהרן
 אהרן בן אהרן

אהרן בן אהרן
 אהרן בן אהרן

אהרן בן אהרן
 אהרן בן אהרן

אהרן בן אהרן
 אהרן בן אהרן

אהרן בן אהרן
 אהרן בן אהרן

קצת, כל מה שהם טובים, והיוקן יסוף
 כל פניו, וכן תינו הניצחון אומרי הם
 ומעלה הם שיש לו אומרי.

: איבדו לו אומרי הם ומסופק
 קצת מוצא את כל השלש א פק מ
 כל פקו טעמו : "מחלה אומרי הוא
 זה אומרי יומתו כל צמח ושלל כל י
 טעמו" כל האקלים וני שחלש כל אומרי
 וני וסו חפן וני שמרון כל אומרי וני
 טעמו כל אומרי הוא אומרי אומרי
 אומרי : וני טעמו, כל האקלים אומרי

ס'ג אלוין לאבב ס'פ'י רבי יהושע אבתי
 ילדגו , יא' אס' מ'ס' מ'ט'מ'ן מ'ן א'ג'א'
 יא' א'ט'א יא' א'ל'צ'ר מ'ן א'ר'ק א'ע'ן א'מ'ג'ת'
 ו' א'ע'ב'י א'מ'ר'ט'י'ו'ר' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר' א'ו'ל'י'
 א'מ'ר'ט' " א'ל' א'ל' א'מ'ר' א'מ'ר' : א'מ'ר' א'מ'ר' י'א'
 א'מ'ר' י'ש'ר'א'ל א'ל' א'מ'ר'ט' (ר' א'ל'צ'ר'
 מ'ן א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' , ו' א'ל'צ'ר' מ'ן א'ר'ק
 א'ל' א'מ'ר'ט' א'מ'ר'ט' א'מ'ר'ט' :

א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט'
 א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' : י' א'מ'ר' א'מ'ר'
 א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט'
 א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' , י' א'מ'ר'ט' א'מ'ר'
 א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' , ו' א'מ'ר'ט' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט'
 א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט'
 א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט'
 א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט'
 א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט' א'ל' א'מ'ר'ט'

וכן כפי שכתבנו למעלה
 שיש להבחין בין שני סוגי
 של פיקציה.

1. פיקציה של חוקים
 ופיקציה של עובדות.

הפיקציה של חוקים היא
 הפיקציה של החוקים
 והיא נקראת פיקציה
 של חוקים.

הפיקציה של עובדות היא
 הפיקציה של העובדות
 והיא נקראת פיקציה
 של עובדות.

①

עם מנשה - ה"ב

בכורים יי הישם הימים הקשים - ימי ההמתנה לגורל
אמי הבכור מנשה. מאז שהינני ציוני כי מנשה נצטוו,
הייתי שרוי במעין חלום. לאו ימים אמתיים, לאו ימים
שאפשר למשל אולם, ולאנה שהם קיימים בלתי יאמר,
אלו ימים ריקים, בלתי התרחבות במצור צחית בלי
'שוב, בלי אדם, רק אני לבדי. אני לבדי ומחשבותי.
הייתי חלום שהיה מנשה באו לבית-אבא בבגדי צבא
מאלבקים, רובה עם בתפו. הנה הוא נקט עם צלח
בתנו - ונרפס לברשות אלמא. אוי אלמא, אלמא.
האם התחנה והמצבה לבנה. כמה צערת וצטערת
בימים ההם. אמורים הם השחמאל החוסלת את
חינו. אולי הייתי אז עוד קטן - בגיל שסביב עשרה -
לבדי לבין אנצט מה עוברי אז עם אבא ואבא
בימים ההם. היום, וינני דונה למשק כל עם
בה. אינני יודע אם אני הייתי מסוגל לעמוד בזה -
במחנה בנאולי תהי בתוך אב או אפילו את צדו,
במחנה שאפשר למש אלתו. האם מנשה יתבון.
או תלוי לא.

בעבור למה שלעת מיום הידיעה על הצרותי ל
אני מנשה - זכותה גפרתי ל אני הבכור.

טוב תשאלו אתי היום - מי היו בתלוייה, זיך
היא התנחלה - לא אנוץ להשיב, הייתי ולא הייתי

שם. באש הייתי זך לא בנפשי. נפשי

בכתיב כל אלה הם על הברית שבאיתי.

זך לא אלכח שהשמים יבכו" באותו היום,

ובתלוייה במותי, שם זעמתי. כן, חברי

הביתה רטובים עם לשר עזמתי. זך אני

זה היה אכפת. כעת, אני יכלו להבין אנשים

שניטפו בהואן גשם, ואומים שהגבר לא

השייט להם, אז שהם לא חשבו על זאת.

יש עצמים, שמחשבותי של אדם, הרהורי, גורמים

לו להינתק כמעט כליו מהמציאות שהוא

נתון בה באותה שעה. אני חושב שכ

משמתי היתה נתונה בתוכי בה באותה שעה

קשה.

תקצר הידיעה לחבר ולכתוב על מנשה

אני היקר. מנשה היה החלומצ שבמספחה.

נאצם היכותי היו קשם צבר. ל מי שהכירו

3

לא יכלה היה שלא להתפעל מגיבורי השנה וחרי,
חילכו הקרין והבטו העדין. ככלי לזר היום -
כשהייתי כשירות סדיר בזרה - פגשתי כי חבר
פולנימיזים - נעזר וכעת אבי קשור - והוא, שאלו
אלתי בין היתר זר מנשה מפלי לפעם מנשה
נעזר בלוחמה. כשאמרתי לו שמתה איננו עוד
איתנו - הוא נדהם, פניו נעלו והוא השתק
קמקם דקור אלוכל, אלתי אמר: "אלבזה יקרה".

אלכן, בעזוב אלתנו מנשה - אבדה מאיתנו
פנינה מאירה.

נכתב בדמעות

בידי מאחז הנצחי.

הנהגות

1. כל אדם חייב לנהוג כבוד
 2. כל אדם חייב לנהוג צדק
 3. כל אדם חייב לנהוג אמת
 4. כל אדם חייב לנהוג רחמים
 5. כל אדם חייב לנהוג סובלנות
 6. כל אדם חייב לנהוג אחריות
 7. כל אדם חייב לנהוג אומץ
 8. כל אדם חייב לנהוג אדיבות
 9. כל אדם חייב לנהוג אחריות
 10. כל אדם חייב לנהוג אחריות

אנחנו נשבעים
אלהים אתכם
אלהים אתכם
אלהים אתכם

ב. אדם רחוק ששקל לך
שנים שקדו . אדם רחוק
הרמיון . והרמיון אכילו
אדם את אדם אדם ים .
אני יוסף וברכה אדם האדם
הרמיון אני אדם רחוק אדם רחוק
שחוקה . אדם .

ב. אדם רחוק אדם רחוק , אדם רחוק
ששקל אדם רחוק , אדם רחוק
הרמיון אדם רחוק .

אדם רחוק אדם רחוק
אדם רחוק אדם רחוק